Datum van inontvangstneming	:	05/08/2014

Zaak C-322/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

4 juli 2014

Verwijzende rechter:

Landgericht Krefeld (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 juni 2014

Verzoekende partij:

Jaouad El Majdoub

Verwerende partij:

CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH

LANDGERICHT KREFELD

Beslissing

(omissis)

In de burgerlijke zaak van

Jaouad El Majdoub (omissis) Keulen,

verzoeker,

(omissis)

t e g e n

CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH, (omissis) Amberg,

verweerster,

(omissis),

[Or. 2]

heeft de tweede kamer voor handelszaken van het Landgericht Krefeld (omissis) op 5 juni 2014 beslist als volgt:

I.

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

II.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt in het kader van de geschorste beroepsprocedure overeenkomstig artikel 267, eerste alinea, sub b, en derde alinea, VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

> Voldoet het zogeheten „click wrapping" aan de voorwaarden van een elektronische mededeling in de zin van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 44/2001?

Motivering:

I.

Feiten:

Verzoeker, een Keulse autohandelaar, heeft op de website www.carsontheweb.de voor 7 195,00 EUR een elektrische auto gekocht van het merk Piaggio, met een kilometerstand van slechts 10 km en die in Krefeld diende te worden afgeleverd. De verkoper heeft de verkoop geannuleerd omdat was vastgesteld dat het voertuig bij de voorbereiding van het transport ervan was beschadigd. Verzoeker, die van mening is dat dit slechts een voorwendsel is (blijkbaar is de verkoopprijs zeer voordelig) vordert thans de overdracht van het voertuig.

Verzoeker betoogt dat verweerster, die in (omissis) Amberg is gevestigd, zijn contractant is geworden, aangezien hij tot aan de verkoop enkel met verweerster heeft gecommuniceerd. Bijgevolg is het onjuist dat, zoals verweerster aanvoert, hij thans een Belgische onderneming als contractant heeft. Voor zover krachtens artikel 7 van de standaardbedingen en -voorwaarden, die op de website van verweerster zijn weergegeven, een Belgische rechter bevoegd is, gaat het **[Or. 3]** in ieder geval niet om een exclusieve bevoegdheid. Bovendien is dit beding niet geldig in de overeenkomst opgenomen, daar niet is voldaan aan het vereiste van artikel 23, lid 1, sub a, van verordening nr. 44/2001 dat dit in schriftelijke vorm dient te gebeuren. De webpagina met de standaardbedingen en -voorwaarden van [verweerster] opent zich immers niet automatisch bij de inschrijving [op de website] of bij iedere afzonderlijk aankoop. Daarentegen moet worden geklikt op

een veld waarop staat te lezen: „Hier klikken om de leverings- en betaalvoorwaarden in een nieuw venster te openen” (zogeheten click-wrapping). Volgens verzoeker is aan de voorwaarden van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 44/2001 echter slechts voldaan indien het venster met de standaardbedingen en -voorwaarden automatisch wordt geopend. Overigens is volgens verzoeker de overeenkomst tot aanwijzing van het bevoegde gerecht ook ongeldig omdat zij onverwacht en willekeurig is.

Verweerster betoogt daarentegen dat de Duitse rechtbanken niet bevoegd zijn. Volgens haar is krachtens de geldig overeengekomen standaardbedingen en -voorwaarden (artikel 7 ervan) veeleer de rechter te Leuven, België, bevoegd. Ook voor verzoeker is het immers duidelijk dat de Belgische moedervennootschap van verweerster de andere contractspartij was. De overeenkomst tot aanwijzing van het bevoegde gerecht is geldig. Dat ook verzoeker ervan is uitgegaan dat de andere contractspartij een buitenlandse onderneming was, blijkt uit de omstandigheid dat hij door de Belgische moedervennootschap een factuur zonder btw heeft laten opstellen (omissis) en die ook op een Belgische rekening heeft betaald.

II.

In rechte

De vraag of het zogeheten click-wrapping voldoet aan de voorwaarden van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 44/2001 is op verschillende wijzen beantwoord.

Volgens het Amtsgericht Geldern (omissis) is dit niet het geval, daar niet automatisch ervan kan worden uitgegaan dat [de standaardbedingen en -voorwaarden] zijn afgedrukt. Het Amtsgericht Geldern is van mening dat [click-wrapping] eventueel met een schriftelijke overeenkomst vergelijkbaar is indien de standaardbedingen en -voorwaarden slechts kunnen worden bevestigd nadat deze zijn afgedrukt.

[Or. 4]

Daarentegen gaat de Münchener Kommentar (omissis) ervan uit dat het sluiten van een overeenkomst door het klikken op een actieve website of door het invullen van een gemarkeerd veld voldoet aan de voorwaarden van [artikel 23,] lid 2, [van verordening nr. 44/2001], wanneer de persoon die klikt de volledige op het beeldscherm weergegeven informatie kan afdrukken.

De verwijzende rechter is geneigd de Münchener Kommentar te volgen, daar artikel 23, lid 2, van verordening nr. 44/2001 niet dwingend vereist dat de op het beeldscherm weergegeven tekst via het afdrukken ervan op papier wordt weergegeven, zoals het Amtsgericht Geldern lijkt te vereisen, maar enkel bepaalt

dat de elektronische verzending een duurzame registratie [van de overeenkomst] mogelijk moet maken. Dat is echter ook gewaarborgd bij het zogeheten en thans in het geding zijnde click-wrapping, daar de standaardbedingen en -voorwaarden, die na het aanklikken ervan in een afzonderlijk venster worden geopend, kunnen worden afgedrukt.

De vraag of in casu geldig is overeengekomen dat de rechter in Leuven, België, bevoegd is, is relevant voor de beslechting van het geding. Is dit namelijk het geval, dan is het Landgericht Krefeld niet bevoegd voor de beslechting van het onderhavige geding.

De verwijzende rechter gaat er immers van uit dat verweerster, een in Duitsland gevestigde GmbH [Gesellschaft mit beschränkter Haftung, i.e. vennootschap met beperkte aansprakelijkheid], en niet de Belgische moederonderneming daarvan, met verzoeker de overeenkomst heeft gesloten (omissis). Derhalve moet bij ontstentenis van een overeenkomst tot aanwijzing van het bevoegde gerecht het geding in Duitsland worden beslecht.

De via het zogeheten click-wrapping tot stand gekomen overeenkomst tot aanwijzing van het bevoegde gerecht is, anders dan verzoeker aanvoert, ook niet wegens andere redenen ongeldig. Om te beginnen moet in aanmerking worden genomen dat de geldigheid van een dergelijke overeenkomst tot aanwijzing van het bevoegde gerecht in het kader van een autonome uitlegging uitsluitend door artikel 23 van verordening nr. 44/2001 wordt bepaald (omissis). Voorts is een dergelijk beding tot aanwijzing van de bevoegde rechter, anders dan verzoeker aanvoert, noch verrassend noch willekeurig. Ten eerste **[Or. 5]** blijkt uit de activiteit van verweerster op het internet dat zij in gans Europa voertuigen op de markt brengt. Ten tweede pleit ook de buitenlandse factuur, die aan verzoeker op diens vraag is toegestuurd, dat verzoeker wist dat het om een grensoverschrijdende overeenkomst ging. In een dergelijk geval is de overeenkomst tot aanwijzing van het bevoegde gerecht – in casu in België – niet verrassend en evenmin willekeurig.

(omissis)